

Čís. 6503.

Do rozhodnutí rekursního soudu o útratách správce podstaty jest v úpadkovém řízení přípustným dovolací rekurs, odmítl-li rekursní soud návrh na rozhodnutí o útratách a odkázal navrhovatele na pořad práva.

Byl-li úpadek zrušen, jsou útraty vzniklé v době mezi vyvěšením vyhlášek o vyhlášení a zrušení úpadku útratami úpadkového řízení. Úpadkové řízení nepomíjí již usnesením o zrušení úpadku, nýbrž jest třeba, by bylo řádně likvidováno. Příslušnými k likvidaci jsou orgány úpadkového řízení (správce podstaty, úpadkový komisař a úpadkový soud). O útratách mohou tyto orgány rozhodnouti pouze v rámci předpisů úpadkového řádu. Uplatněn-li nárok na útraty teprve po vydání podstaty úpadci, lze o něm rozhodovati pouze k žalobě podle předpisů hmotného práva.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1926, R I 943/26.)

Po zrušení úpadku navrhl správce úpadkové podstaty u úpadkového soudu, by mu byly proti navrhovatelům úpadku přiřčeny hotové výlohy a odměna. Ú p a d k o v ý s o u d návrhu vyhověl, r e k u r s n í s o u d odkázal návrh na pořad práva. D ů v o d y: Usnesením ze dne 2. listopadu 1925 byl úpadek na jmění Hugona M-a vyhlášený k návrhu firmy A. a Magdy F-ové právoplatně zrušen. Tím pominula činnost úpadkového komisaře, správce úpadkové podstaty a úpadkového soudu. Teprve po zrušení úpadku učinil bývalý správce úpadkové podstaty dne 18. prosince 1925 návrh, aby jeho hotové výlohy a odměna byly mu přiřčeny proti navrhovatelům úpadku. Jak věci se měly, nemohl o tomto návrhu již rozhodnouti ani úpadkový komisař, ani úpadkový soud, poněvadž, jak již k tomu poukázáno, činnost úpadkového komisaře a úpadkového soudu již byly pominuly, a nezbývá proto než, by bývalý správce úpadkové podstaty, jak k tomu již také krajský soud ve svém rozhodnutí ze dne 12. prosince 1925 poukázal, útraty spojené se správou úpadkové podstaty vymáhal od účastníků k tomu povinných. Nemohl proto krajský soud o návrhu bývalého správce úpadkové podstaty věcně rozhodnouti a měl naopak odkázati správce úpadkové podstaty s jeho návrhem na pořad práva.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu navrhovatelovu.

D ů v o d y:

Ačkoliv napadeným usnesením byl vyřízen nárok na přisouzení útrat, a § 528 c. ř. s., platný podle § 176 (3) konk. ř. i pro řízení úpadkové, ustanovuje, že stížnost o útratách do rozhodnutí soudu druhé stolice jest nepřipustná, dlužno dovolací rekurs pokládati přece jen za přípustný, neboť napadeným usnesením nebylo o útratách rozhodnuto, naopak byl jím návrh na rozhodnutí odmítnut a navrhovatel odkázán na pořad práva. Spornou jest otázka, zda po zrušení úpadku jest úpadkový soud příslušným, aby rozhodoval, kdo má správci podstaty nahraditi útraty, jež zů-

staly v úpadkovém řízení neuhrazeny. Tato otázka však nespadá pod předpis § 528 c. ř. s.

Dovolací rekurs jest bezdůvodným. Z ustanovení §u 2 konk. řádu, že účinky prohlášení úpadku nastávají počátkem dne, kdy byla úpadková vyhláška upevněna na soudní desce, a z § 78 konk. ř., že, bylo-li vyhověno rekursu do usnesení, jímž byl úpadek prohlášen, má býti zrušení úpadku vyhlášeno teprve po právní moci usnesení rekursního soudu, plyne, že úpadkové řízení v době mezi vyvěšením vyhlášek o prohlášení a zrušení úpadku jest nejen fakticky, nýbrž i právně účinné, a že útraty, vzniklé tímto řízením, jmenovitě i útraty správce podstaty, jsou skutečnými útratami úpadkového řízení, a že tedy platí i o nich předpisy úpadkového řádu. Dalším důsledkem oněch ustanovení jest, že úpadkové řízení nepomíjí samo sebou již usnesením rekursního soudu o zrušení úpadku, nýbrž že jest třeba, by bylo řádně zlikvidováno, jmenovitě, by dlužníkovo jmění, tvořící úpadkovou podstatu, bylo vráceno do jeho správy, a by při tom byla vyřízena i otázka útrat vzniklých úpadkovým řízením. Příslušnými k této likvidaci jsou orgány úpadkového řízení, tedy správce podstaty, úpadkový komisař a úpadkový soud. Nelze proto souhlasiti s rekursním soudem, že navrhované usnesení o útratách správce podstaty se nemohlo státi proto, poněvadž činnost správce podstaty, úpadkového komisaře a úpadkového soudu pominuly zrušením úpadku. Že k úkonům, jichž jest třeba k likvidaci zrušeného úpadkového řízení, zůstávají příslušnými orgány tohoto řízení, plyne jmenovitě z § 138 konk. ř., jenž to mlčky předpokládá, neboť nemá ustanovení, kdo jest po zrušení úpadku příslušným k dodatečnému rozdělení uvolněných nebo nově objevených částí jmění podstaty. Také k vydávání potvrzení o obsahu seznamu přihlášek věřitelských dle § 61 konk. ř. zůstává i po zrušení úpadku příslušným úpadkový soud. I když však úpadkový komisař a úpadkový soud byli ještě po vydání zrušovacího usnesení rekursního soudu příslušnými, by rozhodli o útratách zrušeného řízení, mohli tak učiniti jenom v rámci předpisů úpadkového řádu, tudíž jenom podle § 125 konk. ř. Použití předpisů civilního soudního řádu, tedy i § 40 c. ř. s. jest § 173 (1) konk. ř. výslovně vyloučeno. Podle § 125 konk. ř. rozhoduje o útratách správce podstaty při skončení jeho činnosti úpadkový komisař, podle §§ 46, 47 a 124 konk. ř. zaplatí se tyto útraty z úpadkové podstaty. Bylo na stěžovateli, aby ihned po zrušení úpadku a ještě dokud tu byla úpadková podstata, tedy před jejím vydáním úpadci, si dal své útraty upravit a zaplatil se z podstaty. Když se tak nestalo, ať již proto, že stěžovatel zanedbal povinnost, uloženou správci podstaty v § 124 (2) konk. ř., by pečoval o to, by potřebné peníze byly včas pohotově, nebo protože v podstatě nebylo prostředků ku zaplacení, a úpadková podstata byla úpadci již vydána, nemůže býti o útratách úpadku podle předpisů úpadkového řádu již jednáno a rozhodnuto. Nárok správce podstaty na jich náhradu může býti posouzen již jenom podle předpisů hmotného práva, k nimž náležejí ovšem i hmotněprávní pravidla úpadkového řádu, uplatněn pak může býti jako každý jiný soukromoprávní nárok již jenom žalobou.